

EVROPSKA KONVENCIJA O TRANSFERU OSUĐENIH LICA
- Strasbourg, 21.03.1983. -

Države članice Vijeća Evrope i države potpisnice ove Konvencije, smatrajući da Vijeće Evrope ima za cilj da ostvari tješnju saradnju između svojih članova, u želji da se još više razvije međunarodna saradnja u oblasti krivičnog zakonodavstva, smatrajući da ova saradnja treba biti u službi efikasnijeg pravosuđa i omogućiti resocijalizaciju osuđenih lica, smatrajući da ovi ciljevi sadrže zahtjev da se stranim licima, koja su lišena slobode zbog izvršenog krivičnog djela, omogući izdržavanje kazne u sredini iz koje potiču, smatrajući da se to može najbolje postići njihovim transferom u zemlju porijekla, dogovorile su se o slijedećem:

Član 1.

Definicije

Prema ovoj Konvenciji, izraz:

- a. "kazna" označava kaznu ili mjeru lišavanja slobode zbog izvršenog krivičnog djela u ograničenom ili neograničenom trajanju, koju je izrekao sudija,
- b. "presuda" označava sudsku odluku kojom se izriče kazna,
- c. "država izricanja kazne" označava državu u kojoj je lice, koje može biti prebačeno ili to već jeste, kažnjeno,
- d. "država izdržavanja kazne" označava državu u koju osuđeno lice može biti prebačeno, ili to već jeste, da bi izdržalo kaznu.

Član 2.

Opći principi

1. Strane se obavezuju da će, pod uvjetima koje sadrži ova Konvencija, maksimalno sarađivati između sebe na pitanjima vezanim za transfer osuđenih lica.
2. Lice osuđeno na teritoriji jedne strane može se, u skladu s odredbama ove Konvencije, prebaciti na teritoriju neke druge strane radi izdržavanja kazne. U tom cilju, ono može, bilo kod države koja je izrekla kaznu ili one u kojoj kazna treba da se izdrži, izraziti želju da bude prebačeno na osnovu ove Konvencije.
3. Transfer može tražiti bilo država izricanja kazne ili država izdržavanja kazne.

Član 3.

Uvjeti transfera

1. Na osnovu ove Konvencije, do transfera može doći samo pod slijedećim uvjetima:
 - a) osuđeno lice mora biti državljanin zemlje u kojoj kazna treba da bude izdržana,
 - b) presuda mora biti pravosnažna,
 - c) preostali dio kazne koju osuđeno lice treba izdržati mora biti u trajanju od najmanje šest mjeseci od dana kada je primljen zahtjev za njegov transfer ili u neograničenom trajanju,
 - d) kada zbog godina starosti, mentalnog ili fizičkog stanja jedna od država smatra neophodnim, osuđeno lice ili njegov predstavnik moraju dati saglasnost za transfer,

- e) djela ili propusti zbog kojih je došlo do kažnjavanja moraju se, po pravu države izdržavanja kazne, smatrati krivičnim djelima ili bi to bili u slučaju da se dogode na njenoj teritoriji,
 - f) država izricanja kazne i država izdržavanja kazne moraju se dogovoriti oko transfera.
2. U izuzetnim slučajevima, strane se mogu dogovoriti o transferu i u slučaju kada je kazna, koju osuđeno lice treba izdržati, manja od one predviđene stavom 1.c.
 3. Svaka država može prilikom potpisivanja ili polaganja ratifikacijskih instrumenata o prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, uputiti izjavu generalnom sekretaru Vijeća Evrope i naznačiti svoju namjeru da u odnosima sa drugim državama isključi primjenu jednog od postupka iz stava 9.1a i b.
 4. Svaka država može uvijek, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Vijeća Evrope, sama odrediti termin "državljanin" prema ovoj Konvenciji.

Član 4.

Obaveza dostavljanja informacija

1. Svako osuđeno lice, na koje se može primijeniti ova Konvencija, država izricanja kazne mora upoznati sa njenim sadržajem.
2. U slučaju da je osuđeno lice kod države izricanja kazne izrazilo želju da bude prebačeno na osnovu ove Konvencije, ona o tome mora obavijestiti državu izdržavanja kazne odmah po pravosnažnosti presude.
3. Informacije moraju sadržavati:
 - a) ime, datum i mjesto rođenja osuđenog lica,
 - b) u slučaju potrebe, njegovu adresu u državi izdržavanja kazne,
 - c) navedene činjenice koje su dovele do kažnjavanja,
 - d) prirodu, trajanje i vrijeme početka kazne.
4. U slučaju da je osuđeno lice kod države izdržavanja kazne izrazilo želju da bude prebačeno na osnovu ove Konvencije, država izricanja kazne će joj dostaviti, na njen zahtjev, sve informacije sadržane u gore navedenom stavu 3.
5. Osuđeno lice mora biti pismeno obaviješteno o svemu što, na osnovu primjene prethodnih stavova, preduzima država izricanja kazne ili država izdržavanja kazne, kao i o svakoj odluci koju donese jedna ili druga država a odnosi se na zahtjev za transfer.

Član 5.

Zahtjevi i odgovori

1. Zahtjevi i odgovori u vezi sa transferom moraju se dostaviti u pismenom obliku.
2. Ove zahtjeve mora uputiti ministarstvo pravde države moliteljice ministarstvu pravde zamoljene države. Odgovori se moraju dostaviti na isti način.
3. Svaka strana može, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Vijeća Evrope, naznačiti svoju namjeru da će koristiti druge veze.
4. Zamoljena država mora, što prije, obavijestiti državu moliteljicu o svojoj odluci prihvata li ili odbija zahtjev za transfer.

Član 6.

Dokazni materijal

1. Država izdržavanja kazne, na zahtjev države izricanja kazne, mora joj dostaviti:
 - a) dokument ili izjavu iz koje se vidi da je osuđeno lice njen državljanin,
 - b) prijepis zakonskih odredbi države izdržavanja kazne iz kojih proizlazi da, djela ili propusti koji su doveli do kažnjavanja u državi izricanja kazne, na osnovu njenog prava, znače krivično djelo ili bi to bili u slučaju da su se dogodila na njenoj teritoriji,
 - c) izjavu sa informacijama iz člana 9.2.
2. Ukoliko je zatražen transfer, država izricanja kazne treba dostaviti državi izdržavanja kazne dokumenta koja slijede, osim u slučaju da je jedna ili druga država već naznačila da neće pristati na transfer:
 - a) ovjeren prijepis presude kao i zakonske odredbe koje su primijenjene,
 - b) naznaku o dužini već izdržane kazne, uključujući i obavještenja o privremenom pritvoru, oprostaju kazne, kao i svaki drugi dokument u vezi sa izdržavanjem kazne,
 - c) potvrdu o saglasnosti za transfer, kao što je sadržano u članu 3.1.d, i
 - d) uvijek kada je to potrebno, izvještaj ljekara ili socijalnog radnika o osuđenom licu, informaciju o njegovom tretmanu u državi izricanja kazne i preporuku za daljnji postupak u državi izdržavanja kazne.
3. Država izricanja kazne, kao i država izdržavanja kazne, mogu i jedna i druga zatražiti da dobiju bilo koji od dokumenata ili izjava iz gore navedenih stavova 1. i 2. prije podnošenja zahtjeva za transfer ili odluke o prihvatanju ili odbijanju transfera.

Član 7.

Saglasnost i provjera

1. Država izricanja kazne postupit će tako da lice koje treba dati svoju saglasnost za transfer na osnovu člana 3.1.d to učini dobrovoljno, u potpunosti svjesno zakonskih posljedica koje iz toga proizlaze. Daljnji postupak, u vezi sa tim pitanjem, vodit će se u skladu sa zakonom države izricanja kazne.
2. Država izricanja kazne mora omogućiti da država izdržavanja kazne, posredstvom konzula ili nekog drugog funkcionera koji je određen u dogovoru s njom, provjeri da je saglasnost data pod uvjetima navedenim u prethodnom stavu.

Član 8.

Posljedice transfera za državu izricanja kazne

1. Preuzimanje osuđenog lica od države izdržavanja kazne podrazumijeva obustavu izdržavanja kazne u državi koja je kaznu izrekla.
2. U državi izricanja kazne, kazna se više ne može izdržavati kada država u kojoj se kazna izdržava smatra da je ona okončana.

Član 9.

Posljedice transfera za državu izdržavanja kazne

1. Nadležni organi države izdržavanja kazne moraju:
 - a) odmah nastaviti sa izdržavanjem kazne na osnovu sudske administrativne odluke, pod uvjetima navedenim u članu 10,
 - b) preko sudskog ili administrativnog postupka kaznu pretočiti u odluku ove države, zamjenjujući tako sankciju izrečenu u državi izricanja kazne sankcijom koju za to djelo predviđa zakonodavstvo države izdržavanja kazne, pod uvjetima navedenim u članu 11.
2. Država izdržavanja kazne mora, ukoliko se to od nje zahtijeva, državi izricanja kazne prije transfera osuđenog lica, naznačiti postupak koji će ona slijediti.
3. Izdržavanje kazne podliježe zakonu države izdržavanja kazne i samo je ona mjerodavna za preuzimanje svih odgovarajućih mjera.
4. Svaka država, čije unutrašnje pravo onemogućava korištenje neke od procedura iz stava 1. radi izvršavanja mjera izrečenih na teritoriji neke druge strane nad licima koja su, s obzirom na njihovo mentalno stanje, proglašena krivično neodgovornim za počinjeno krivično djelo, a spremna je da na sebe preuzme ta lica radi daljnjeg postupka, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Vijeća Evrope može naznačiti postupak koji će slijediti u ovim slučajevima.

Član 10.

Daljnje izdržavanje kazne

U slučaju daljnjeg izdržavanja kazne, državu izdržavanja kazne obavezuje pravna priroda i dužina sankcije izrečene kazne. Međutim, ukoliko su priroda ili dužina ove sankcije nespojivi sa zakonodavstvom države izdržavanja kazne, ili ukoliko zakonodavstvo ove države to zahtijeva, država izdržavanja kazne može da, preko sudske ili administrativne odluke, prilagodi ovu sankciju kazni ili mjeri koje za ista krivična djela predviđa njen vlastiti zakon. Ova kazna ili mjera, po svojoj prirodi, maksimalno odgovara onoj koja je izrečena kaznom koja treba da se izdrži. Po svojoj suštini ili trajanju ne može biti stroža od kazne izrečene u državi izricanja kazne niti preći maksimum koji predviđa zakon države izdržavanja kazne.

Član 11.

Izmjena kazne

1. U slučaju izmjene kazne primjenjuje se postupak predviđen zakonodavstvom države izdržavanja kazne. Prilikom izmjene, nadležni organ će se:
 - a) rukovoditi utvrđenim činjenicama u mjeri u kojoj su one izričito ili prešutno sadržane u presudi koju donosi država izricanja kazne,
 - b) ne može zamijeniti kaznu lišavanja slobode novčanom kaznom,

- c) u potpunosti će odbiti ono vrijeme koje je osuđeno lice provelo u zatvoru, i
 - d) neće pooštriti krivičnu odgovornost osuđenog lica i neće ga obavezivati minimalna sankcija koju za to ili više počinjenih krivičnih djela, eventualno, predviđa država izdržavanja kazne.
2. Kada do izmjene dođe nakon transfera osuđenog lica, država izdržavanja kazne zadržat će ovo lice u pritvoru ili preduzeti neke druge mjere kako bi se osiguralo njihovo prisustvo u državi izdržavanja kazne sve do isteka sudskog postupka.

Član 12.

Pomilovanje, amnestija, ublažavanje kazne

Svaka strana može odobriti pomilovanje, amnestiju ili ublažavanje kazne u skladu s ustavom ili drugim zakonskim regulativama.

Član 13.

Revizija presude

Samo država izricanja kazne ima pravo odlučiti o reviziji presude.

Član 14.

Prestanak izdržavanja kazne

Država izdržavanja kazne mora obustaviti njeno izdržavanje čim je država izricanja kazne obavijesti o odluci ili mjeri kojom kazna prestaje biti izvršavajuća.

Član 15.

Obavještenja koja se tiču izdržavanja kazne

Država izdržavanja kazne dostavit će državi izricanja sve informacije koje se tiču izdržavanja kazne:

- a) kada smatra da je izdržavanje kazne isteklo,
- b) ako osuđeno lice pobjegne prije isteka kazne, ili
- c) ako država izricanja kazne bude od nje zatražila specijalni izvještaj.

Član 16.

Tranzit

1. Jedna strana treba, u skladu sa svojim zakonodavstvom, odobriti tranzit osuđenog lica preko svoje teritorije, ukoliko to zatraži neka druga strana koja se i sama dogovorila sa nekom drugom stranom ili trećom zemljom o transferu osuđenog lica ka ili sa njene teritorije.
2. Jedna strana može odbiti da odobri tranzit:
 - a) ako je osuđeno lice njen državljanin ili,
 - b) ako djelo, koje je predmet kažnjavanja, nije kažnjivo po njenom zakonodavstvu.
3. Zahtjevi za tranzit, kao i odgovori, moraju biti dostavljeni na način naveden u odredbama člana 5. stavovi 2. i 3.

4. Strana može odobriti tranzit osuđenog lica preko svoje teritorije, koji je uputila neka treća zemlja, ukoliko se ona dogovorila sa nekom drugom stranom o transferu ka ili sa njene teritorije.
5. Strana od koje je zatražen tranzit može zadržati osuđeno lice u pritvoru samo onoliko koliko je potrebno da se obavi tranzit preko njene teritorije.

Član 17.

Jezici i troškovi

1. Informacije iz člana 4. stavovi od 2. do 4. moraju se redigirati na jeziku strane kojoj se dostavljaju ili na jednom od zvaničnih jezika Vijeća Evrope.
2. Osim u slučaju dole navedenog stava 3., prijevod zahtjeva za transfer ili drugog dokaznog materijala nije potreban.
3. Svaka država, u trenutku potpisivanja ili polaganja ratifikacijskih instrumenata o prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, može, u notifikaciji upućenoj generalnom sekretaru Vijeća Evrope, zatražiti da zahtjevi za transfer i dokazni materijal budu prevedeni na njen jezik, na jedan od zvaničnih jezika Vijeća Evrope ili na jezik koji će navesti. Tom prilikom, može izraziti spremnost da prihvati prijevode na svaki drugi jezik pored zvaničnog ili zvaničnih jezika Vijeća Evrope.
4. S izuzetkom člana 6.2.a, dokumenta koja se šalju u skladu sa primjenom ove Konvencije ne moraju biti ovjerena.
5. Troškove koji nastaju primjenom ove Konvencije snosi država izdržavanja kazne, osim troškova koji su isključivo nastali na teritoriji države izricanja kazne.

Član 18.

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova Konvencija spremna je za potpis državama članicama Vijeća Evrope i državama koje to nisu a sudjelovale su u njenoj izradi. Podliježe ratificiranju o prihvatanju ili odobravanju. Ratifikacijski instrumenti o prihvatanju ili odobravanju bit će deponirani kod generalnog sekretara Vijeća Evrope.
2. Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca od dana kada tri države članice Vijeća Evrope daju svoju saglasnost o pristupanju Konvenciji u skladu s odredbama iz stava 1.
3. Za svaku državu potpisnicu, koja bi naknadno dala svoju saglasnost da pristupi Konvenciji, ona stupa na snagu tri mjeseca od dana polaganja ratifikacijskog instrumenta o prihvatanju ili odobravanju.

Član 19.

Pristupanje država koje nisu članice Vijeća Evrope

1. Poslije stupanja na snagu ove Konvencije, Odbor ministara Vijeća Evrope može, poslije konsultiranja sa zemljama ugovornicama, pozvati svaku državu koja nije članica Vijeća a ne navodi se u članu 18.1, da pristupi Konvenciji odlukom većine predviđene članom 20.d. Statuta Vijeća Evrope i jednoglasno od predstavnika zemalja ugovornica koje imaju pravo da zasjedaju u Odboru.

2. Za svaku državu koja pristupa Konvenciji, ona stupa na snagu tri mjeseca od dana polaganja instrumenata o pristupanju kod generalnog sekretara Vijeća Evrope.

Član 20.

Teritorijalna primjena

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja ratifikacijskog instrumenta o prihvatanju ili pristupanju, odrediti teritoriju ili teritorije na koje će se primjenjivati ova Konvencija.
2. U daljnjem postupku, svaka država može uvijek u notifikaciji upućenoj generalnom sekretaru Vijeća Evrope, proširiti primjenu ove Konvencije na svaku teritoriju navedenu u notifikaciji. U slučaju date teritorije Konvencija stupa na snagu tri mjeseca od dana kada je generalni sekretar primio izjavu.
3. Svaka izjava, data u skladu sa dva prethodna stava, može se povući, kada se radi o teritoriji navedenoj u ovoj izjavi, notifikacijom upućenom generalnom sekretaru. Povlačenje stupa na snagu tri mjeseca od dana kada je generalni sekretar primio notifikaciju.

Član 21.

Vremenska primjena

Ova Konvencija će se primjenjivati na izvršavanje svih kazni koje su izrečene bilo prije ili poslije njenog stupanja na snagu.

Član 22.

Veze sa drugim konvencijama i sporazumima

1. Ova Konvencija nije u suprotnosti sa pravima i obavezama koje proizlaze iz ugovora o ekstradiciji i drugim međunarodnim ugovorima o saradnji u oblasti krivičnog zakonodavstva koji predviđaju transfer uhapšenih lica radi suočavanja ili svjedočenja.
2. Kada su dvije ili više strana već sklopile ili će sklopiti sporazum ili ugovor o transferu osuđenih lica, ili kada su već uspostavile ili će uspostaviti, na neki drugi način, odnose na tom planu, moći će primijeniti navedeni sporazum, ugovor ili aranžman umjesto ove Konvencije.
3. Ova Konvencija nije u suprotnosti sa pravom država koje su strane Evropske konvencije o međunarodnoj vrijednosti krivičnih presuda, da između sebe potpišu bilateralne ili multilateralne sporazume koji se odnose na pitanja regulirana ovom Konvencijom, kako bi dopunila njene odredbe ili olakšala primjenu principa od kojih polazi.
4. Ukoliko zahtjev za transfer spada u djelokrug primjene ove Konvencije i Evropske konvencije o međunarodnoj vrijednosti krivičnih presuda ili nekog drugog sporazuma ili ugovora o transferu osuđenih lica, država moliteljica, prilikom podnošenja zahtjeva, mora precizno navesti na osnovu kojeg instrumenta je formulirala zahtjev.

Član 23.

Sporazumno rješenje

Evropski komitet za krivična pitanja pratit će primjenu ove Konvencije i, kada je to potrebno, omogućit će sporazumno rješavanje svake teškoće koja se javi prilikom njene primjene.

Član 24.

Otkazivanje

1. Svaka strana može, u svakom trenutku, otkazati ovu Konvenciju notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Vijeća Evrope.
2. Otkazivanje stupa na snagu tri mjeseca od dana kada je generalni sekretar primio notifikaciju.
3. Ipak, ova Konvencija i dalje će se primjenjivati na izvršavanje kazni nad licima čiji je transfer obavljen u skladu sa spomenutom Konvencijom, a prije nego što otkazivanje stupi na snagu.

Član 25.

Notifikacije

Generalni sekretar Vijeća Evrope obavijestit će države članice Vijeća Evrope, države koje to nisu ali su sudjelovale u izradi ove Konvencije, kao i svaku državu koja joj je pristupila o:

- a) svakom potpisivanju,
- b) polaganju ratifikacijskog instrumenta o prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s članom 18.2. i 3, 19.2 i 20.2 i 3, svakom drugom dokumentu, izjavi, notifikaciji ili poruci vezanoj za ovu Konvenciju.

U tom smislu, opunomoćenici potpisuju ovu Konvenciju.

Rađeno u Strasbourgu, 21. marta 1983. godine, u jednom jedinom primjerku, istovjetne važnosti na francuskom i engleskom jeziku, koji će biti deponiran u arhivu Vijeća Evrope. Generalni sekretar dostavit će njegov ovjeren prijepis svakoj od država članica Vijeća Evrope, državama koje nisu članice, a sudjelovale su u izradi ove Konvencije, kao i svakoj državi pozvanoj da joj pristupi.